

Bilag 5.

Kgl. Dansk Gesandtskab i London.

Den 2. Februar 1933.

Nr. 65.

Oplysninger til Brug for Folketingets Udvalg vedrørende Retsplejeloven.

UM. Nr. 37 af 21. Januar 1933.

— P. J. I. J. Nr. 19. A. 9.

I Besvarelse af de i det kgl. Ministeriums oven citerede Skrivelse rejste Spørgsmaal har Gesandtskabet herved den Ære at indberette følgende:

I. Den højeste Domstol i Storbritannien og Nordirland er „House of Lords“. Teoretisk set er alle Overhusets Medlemmer berettigede til at deltage i Paadømmelsen af de for Overhuset som Højesteret indbragte Retsager, men ingen af Overhusets ikke-juridiske Medlemmer har i de sidste 50 Aar i Praksis forsøgt at udøve denne Ret. Overhusets Domsmyndighed udøves udelukkende af „The Lord Chancellor“, syv „Lords of Appeal in Ordinary“ og andre Medlemmer, som har beklædt høje Dommerembeder.

„The Judicial Committee of the Privy Council“, der er højeste Domstol for de britiske Dominions og Kolonier og Indien, bestaar af „Lords of Appeal in Ordinary“, forhenværende Lord Chancellors og andre Medlemmer af „Privy Council“, som har beklædt høje Dommerembeder i Storbritannien, samt nogle særlig udnævnte Repræsentanter for Indien og Dominions, der alle har beklædt høje Dommerstillinger i deres respektive Lande.

Engelsk Ret kender ikke andre Læggdommere end „The Justices of the Peace“, der kun medvirker ved „Petty Sessional Courts“ (der kun behandler Smaasager, som første Instans) og „Courts of Quarter Sessions“ (der dels paadømmer en Del kriminelle Sager, som første Instans, og dels, under Medvirken af Nævninger, paadømmer Sager, som appelleres fra „Petty Sessional Courts“). I større Byer beklædes dog baade „The Petty Sessional Court“ og „The Court of Quarter Sessions“ af en lønnet juridisk Dommer. De juridiske Dommere benævnes i „The Petty Sessional Courts“ „Stipendiary Magistrates“ og i „Courts of Quarter Sessions“ „Recorders“.

Bortset fra „The Courts of Quarter Sessions“ medvirker Nævninger kun ved Paadømmelsen af Sager i 1ste Instans.

II. Det er den almindelige Regel i engelsk Ret, at en Straffesag ikke kan genoptages, naar Nævningerne een Gang har afsagt deres Kændelse, hvad enten denne lyder paa „skyldig“ eller „ikke-skyldig“. Dommeren kan imidlertid under visse Omstændigheder hjemsende Nævningerne, inden de har afsagt deres Kændelse, og tage nye Nævninger i Ed.

„The Court of Criminal Appeal“ kan beordre en Sag genoptaget, men kun saafremt den første Paadømmelse har vist sig at have været mangelfuld, og saadanne Tilfælde er yderst sjældne, vistnok kun 4 siden 1921. Angaaende dette Spørgsmaal kan man henvise til Fremstillingen paa pag. 358-59 i Archbold's „Pleading, Evidence and Practice in Criminal Cases“, der indsendtes med Gesandtskabets Indberetning Nr. 411 af 19. August 1932 (UM. J. Nr. 19. G. 28).